

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 11

Utgitt 18 mars.

1913

Driftsreglement

13 mars.

for person- og godsbefordring paa Holmenkolbanen og Smestadbanen.

Approbert 13 mars 1913 av Departementet for de Offentlige Arbeider i henhold til den samme ved kongelig resolution av 28 februar næstfor givne bemyndigelse, saaledes at reglementet blir gjældende indtil videre.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Enhver, som befinder sig paa banens omraade, eller som benytter banens transportmidler, ansees at ha indgaat paa de bestemmelser, som indeholdes i nærværende reglement, som skal være opslaat paa stationerne og ligge til eftersyn hos ekspeditørene.

§ 2. Paa alle stationer samt paa andre dertil passende steder skal findes opslaat kjøreplaner, som angir togenes hyppighet samt ankomst- og avgangstider under regulær trafik. Det samme gjælder takster for befordring av passagerer, sports- gjenstande og gods.

§ 3. De paa stationerne anbragte ur tjener som rettesnor saavel med hensyn til tiden for togenes avgang som for den øvrige ekspedition.

§ 4. Ønskes nogen opplysning, eller har man noget at klage over vedkommende banen eller dens bestyrelse, maa henvendelse derom ske til den administrerende direktør. Sker henvendelse skriftlig og gjennom posten, maa brevet være betalt. Ubetalte brev kan ikke paaregnes indløst.

§ 5. Enhver, som indfinder sig paa banens omraade, er forpligtet til at holde sig de forskrifter etterrettelig, som meddeles ham av banens tjenestemænd. I vægningstilfælde kan vedkommende føres bort fra banen. Desuten vil han efter omstændighetene bli anmeldt til undgjældelse efter loven av 7

13 mars. september 1854 i forbindelse med politibestemmelserne av 29 september 1873.

§ 6. Banens tjenestemænd er forpligtet til at vise høflighet og forekommenhet i tjenesten, men paadrar sig ansvar, hvis de ikke paataler eller søker at forhindre overtrædelse av gjældende bestemmelser.

§ 7. Ønskes bekjendtgjørelser eller plakater anbragt paa banens stationer og stoppesteder eller i vognene, maa henvendelse derom ske til den administrerende direktør, og ingen saadanne anbringes, uten at samtykke dertil er meddelt. Plakater angaaende post- og telegrafvæsen, jernbane- og dampskibsruiter o. l. kan efter nærmere bestemmelse tillates anbragt avgiftsfrit paa banens stationer. For anbringelse av andre plakater eller bekjendtgjørelser beregnes i regelen en godtgjørelse.

Befordring av passagerer.

§ 8. Billetsalg foregaar dels paa stationerne, dels ved konduktører i vognene. Hvor salg av billetter utelukkende foregaar paa stationen, skal billetsalget være tilgjengelig for publikum i den hele daglige trafiktid.

Ved kjøp av billetter maa passagererne være forsynt med smaa penger, saa veksling mest mulig kan undgaaes; dog vil veksling finde sted, forsaavidt dertil er anledning, men vedkommende maa i saa fald vente, indtil der for billetsælgeren kan bli tid dertil.

Angaaende billettens pris, utstedelse og gyldighet utstedes særskilte bestemmelser.

§ 9. Passagererne maa straks forvisse sig om, at de har faat rigtig billett, da ombytning senere i almindelighet ikke tilletes.

§ 10. Avgangsplatformerne ved undergrundsbanens stationer maa ikke betrædes, uten at billett er løst. Adgangen til platformerne sperres 1 — et — minut før vedkommende togs avgang.

Ankomstplatformerne ved undergrundsbanens stationer maa ikke forlates, uten at billett er forevist den ved utgangen staaende kontrolør.

§ 11. Ekstratog eller -vogner kan bestilles ved henvendelse til banens kontor eller hos overkonduktøren. Priserne paa saadanne vogner blir til enhver tid bekjendtgjort ved opslag.

§ 12. Personer, som kan være til skade, frygt eller ekelhet for de medreisende paa grund av drukkenskap, sykdom, mentale eller legemlige mangler eller lignende, har ikke adgang til banen, uten at forutgaaende særlig tilladelse er erhvervet.

§ 13. Passagererne faar ikke av banepersonalet anvist 13 mars. pladser i vognene, likesom der almindeligvis heller ikke blir git opfordring til av- eller paastigning. De reisende er forpligtet til efter betjeningens forlangende at skifte vogn eller plads. Under sterk trafik maa passagererne rykke bedst mulig sammen, saa flest mulig faar sitteplads. Staapladsen bør indtages mest mulig midt i vognen, saa pladsen omkring dørene holdes klar for av- og paastigning. Staapladsene paa forreste platform skal kun benyttes, naar det indre av vognen er fuldt besat. For begge platformers vedkommende gjælder den bestemmelse, at passagererne ikke maa stille sig saaledes, at de stænger for ut- og indgang til vognen.

§ 14. Det skal søkes undgaat, at barn opholder sig paa vognplatformerne.

§ 15. Paa grund av den korte stans ved stationer og stoppesteder bør passagererne allerede før ankomsten til sit avstigningssted begi sig hen til utgangen av vognen.

§ 16. Konduktøren er berettiget til naarsomhelst at fordre sig forevist billetterne. Det er hans pligt at være passagererne behjælpelig med oplysninger angaaende kjøreplan, takster eller paa anden maate, som er forenlig med hans tjeneste. Til ham kan passagererne ogsaa henvende sig, hvis de har noget at bemerke angaaende toget eller sine medreisende.

§ 17. Vognføreren maa ikke av de reisende forstyrres ved snak eller henvendelser, som ikke er foranlediget ved fare eller paa anden maate synes nødvendig. Heller ikke maa vognføreren generes av de reisende i sine bevægelser til vognens manøvrering.

§ 18. Det paahviler fører og konduktør at lukke vognenes platformdører ved togets igangsættelse. Saalænge toget er i bevægelse, maa dørene ikke aapnes av passagererne. Av- og paastigning under fart er strengt forbudt. Overtrædelse herav kan i tilfælde politiretslig paatales.

§ 19. Røkning tillates ikke i vognene undtagen paa platformerne og i de som røkekupeer betegnede avdelinger.

§ 20. Ingen maa under vognens gang lute sig ut av vognen, stikke hodet ut gjennom vinduet eller staa paa stiggrettene. Vinduerne skal som regel holdes lukket.

§ 21. Ingen maa søke at efterligne banens signaler eller foreta sig andet, som kan foraarsake unødige stansninger eller uheld.

§ 22. Beskadiger nogen banens vogner eller indretninger, maa vedkommende, før vognen eller stationen forlates, betale erstatning for skaden eller yde sikkerhet for senere betaling. Negtes dette motvillig, vil strafansvar bli gjort gjældende.

13 mars.

§ 23. Negter nogen av passagererne at rette sig efter de gjældende bestemmelser eller at ta hensyn til henvendelser fra vognbetjeningen, kan vedkommende bortvises fra vognen ved næste stoppested — uten ret til at faa betalte billetpenger tilbake.

§ 24. Enhver passager maa selv sørge for, at han paa station, hvor tog krydser, eller hvorfra tog avgaar i forskjellige retninger, kommer i det rigtige tog, saavel som for, at han forlater toget ved sit bestemmelsessted.

§ 25. Passagerer, som ved feiltagelse forlater toget ved anden holdeplads end den, hans billet lyder paa, har, hvis han forlater toget før tiden, ikke krav paa tilbakebetaling av nogen del av fragten. Medfølger han toget længer end til den holdeplads, hans billet lyder paa, maa han for tillægsbillet betale kostende av en enkeltbillet mellem denne holdeplads og den, hvor han forlater toget.

§ 26. For forsinket avgang eller ankomst av togene erlægger banen i intet tilfælde erstatning.

Befordring av reisegods.

§ 27. Passagererne har ikke ret til at medta i personvognen mere reisegods, end de med bekvemmelighet kan anbringe under sin bænkeplads eller ha i fanget. Medbringes mere reisegods, maa dette ekspederes som frimerkegods eller fragtgods efter de herom givne regler. Sprængstoffer kan alene medtages som reisegods, naar vekt og emballage opfylder de i plakat av 16 september 1871 § 9 sidste passus givne bestemmelser. Sprængstoffer maa ikke medtages i kupeerne.

For gods, som medtages i vognen, overtar banen intet ansvar.

Skulde ved utlevering av reisegods paa ankomststationen noget mangle, maa dette av den reisende anmeldes uten ophold.

§ 28. Gjenstande (pakker, kurver eller lignende), som ved sin form, slet lugt eller smudsig beskaffenhet kan genere passagererne, kan ikke medtages i personvogner.

§ 29. For befordring av sportsgjenstande som ski, kjælker, styrestænger etc. gjælder særegne bestemmelser, som til enhver tid fastsettes av direktionen. Passagerer kan kun gjøre krav paa befordring av saadanne gjenstande, forsaavidt derved ikke banens og passagerernes sikkerhet bringes i fare.

Befordring av gods.

§ 30. Ekspeditionen finder sted mellem alle stationer og stoppesteder, forsaavidt der ikke er gjort undtagelse herfor ved særskilt bestemmelse.

§ 31. Til nærmere bestemte tider av døgnet holdes statio-

nernes godsekspeditioner aapne alle hverdage for ind- og utle- 13 mars.
vering av gods. Fragtgods kan ikke forlanges sendt med noget
bestemt tog.

Frimerkegods, som ønskes sendt med bestemt tog, kan for-
dres indlevert indtil en halv time forinden den for toget be-
stemte avgangstid.

§ 32. Fragtgods mottages ikke til befordring paa banen,
medmindre det er forsvarlig emballert og adressert samt ledsaget
av fragtbrev. Feiltagelser, som foranlediges ved utydelig angi-
velse i fragtbrevet eller ufuldstændig merkning, gaar for avsen-
derens egen regning, og i saadant tilfælde maa han godtgjøre
banen fragt eller andre utgifter, som følger herav.

§ 33. For gods, som indleveres til befordring, skal banen
paa forlangende utstede kvittering paa gjenpart av fragtbrevet,
naar saadan medbringes av avsenderen.

§ 34. Avsenderen er banen ansvarlig for angivelsens rig-
tighet saavel som for fragten og andre paaløpne eller paalø-
pende omkostninger.

§ 35. Avsenderen kan mot at betale paaløpne omkost-
ninger faa det avsendte eller til avsendelse indleverte gods til-
bake, hvis mottageren ikke allerede har faat godset eller endel
av samme utlevert. Gods, som mottageren ikke vil avhente,
eller hvis mottager ikke kan findes, blir beroende ved Major-
stuen station for avsenderens regning og risiko, indtil dennes
nærmere bestemmelse er indhentet. Kan avsenderen ikke findes,
behandles godset efter reglernes for fundet eller uavhentet gods.

§ 36. Benyttelse av banens tomter til oplag for længere
tid av gods, forsendt eller bestemt til forsendelse med banen,
tillates ikke, medmindre herom er truffet særskilt overenskomst.
Blir vognladningsgods staaende uavhentet længer tid end 3 —
tre — dage, efterat mottageren er varslet om godsets ankomst,
forbeholdes ret til at la det sælge til bortbringelse paa eierens
tap eller gevinst.

Gjenstande, som ikke eller kun paa særegne
betingelser mottages til befordring.

§ 37. Til befordring paa banen mottages ikke:

- a. Forseglede brev og penger.
- b. Gjenstande, som ikke er merket paa betryggende maate.
- c. Gjenstande, hvis behandling og transport kan medføre fare
for banens betjening, for beskadigelse av materiellet eller
andet gods, eller er for ubekvemme til befordring paa
banen.
- d. Dyr, som har smitsom sykdom, eller hvis transport vil
utsætte dyret for mishandling.

§ 38. Kun betingelsesvis og paa forsenderens egen reg-

13 mars. ning samt med forbehold om erstatning til banen for skade, som maatte foranlediges ved transport, mottages til befordring:

- a. Krudt, dynamit og andre eksplosive stoffe. (Nitroglyserin er absolut utelukket fra jernbanetransport).
- b. Fyrstikker, sammenpressede, oljede bomuldssaker, petroleum, nafta, æther, ætsende syrer o. l.
- c. Gjenstande, som ikke findes forsvarlig emballert, eller som i usedvanlig grad er utsat for beskadigelse ved behandling og transport eller er av ekstraordinær vekt eller omfang.

§ 39. Krudt, dynamit og andre eksplosive stoffe medtages kun til befordring overensstemmende med de av Kongen i henhold til lov av 3 mai 1871 §§ 7 og 8 utfærdigede almindelige bestemmelser.

§ 40. Fyrstikker mottages kun til befordring, naar de er pakket i tette kasser av træ, og disse er tydelig og iøvnefaldende merket med ordet »fyrstikker« uten forkortning.

§ 41. Syrer eller lignende ætsende gjenstande mottages kun til befordring, naar de er opbevart paa vel tattede glaskar, som er omhyggelig pakket i kurver eller kasser med haandtak. Hver kolly maa være tydelig merket med ordet: »Syrer«.

§ 42. I almindelighet maa alt til befordring indlevert gods og navnlig saadant, som let er utsat for beskadigelse, saasom møbler, redskaper, stentøi og glasvarer, tyndere støpegods o. l. være forsvarlig emballert. Er godset enten slet ikke eller kun ufuldstændig emballert, vil det vistnok efter omstændighetene kunne medtages til befordring, men dog kun paa forsenderens egen risiko, hvorom avsenderen eller hans bud i saa fald maa gi fragtbrevet uttrykkelig paategning.

Flytende varer maa, forsaavidt de ikke forsendes paa flasker i kasser, leveres i tette, sterke trær med jernbaand og med paaspikret blikplate over spunset.

§ 43. Eksplosive eller ildsfarlige gjenstande, saavelsom saadanne, som er utsat for bedærvelse ved gjæring, forraadnelse eller paa anden maate, maa straks avhentes paa ankomststationen. I motsat fald forbeholdes banen ret til for vedkommendes regning at forføie over gjenstandene saaledes, som det efter omstændighetene findes nødvendig.

§ 44. Saafremt nogen ved uriktig angivelse søker at faa sendt gjenstande, som ifølge foranstaaende enten aldeles ikke eller kun betingelsesvis mottages til befordring, blir, naar saadant opdages, forsendelsen avvist, eller, hvis den allerede er begyndt, gjenstanden stoppet ved første leilighet. Desuten forbeholdes banen ret til erstatning for al opstaat skade, likesom vedkommende efter omstændighetene vil bli dradd til ansvar efter loven.

13 mars.

Erstatning for tapte eller beskadigede gjenstande.

§ 45. For beskadigelse, som ikke er foraarsaket ved feil eller forsømmelighet fra banebetjeningens side, betales ingen erstatning.

§ 46. Fordring paa erstatning for tapt eller beskadiget gods maa fremsættes ved godsets utlevering, og senest inden godset bortføres fra stationen.

For emballert gods uten utvortes synlig tegn til beskadigelse skal vedkommende, uanset denne bestemmelse, ikke være avskaaret fra erstatning, saafremt fordring fremsættes herom straks ved skadens opdagelse og i ethvert fald inden 24 timer etter utleveringen fra stationen. For emballert gods med utvortes synlig tegn paa beskadigelse maa fordring paa erstatning fremsættes, forinden kolliet aapnes, og maa indholdet undersøkes i overvær av en banefunktionær, forat det kan bringes paa det rene, om, og i saa fald hvilken skade er tilføiet samme.

§ 47. Til erstatningskrav, som fremsættes senere end 6 maaneder, efter at vedkommende gjenstande er mottat til befordring, blir i intet tilfælde tat hensyn.

Om fundne og uavhentede gjenstande.

§ 48. Reisegods og andre gjenstande, som findes efterlatt i banens vogner eller paa dens omraade, opbevares ved Majorstuen station, hvor der føres en fortegnelse over samme med angivelse av, naar og hvor de er fundet.

§ 49. Gods, som ikke avhentes, eller hvis eier ikke kan findes, indsendes efter nærmere bestemmelse til Majorstuen station, hvor der føres fortegnelse over samme.

§ 50. Naar vedkommende melder sig og legitimerer sin ret, kan det fundne eller uavhentede utleveres mot godtgjørelse av fragt og andre paaløpne utgifter.

§ 51. Hvis ingen vedkommende melder sig inden 2 maaneder, utstedes fornøden kundgjørelse i offentlige aviser. Hvad der ikke er tilbakefordret inden et aar efter kundgjørelsen, tilhører banen og kan selges til inntægt for denne.

§ 52. Levende dyr eller gjenstande, hvis værdi ikke gir sikkerhet for paaløpne omkostninger, eller som let er utsat for at bedærves, eller som kan foranledige skade, forbeholdes der banen ret til straks at la selge paa vedkommendes gevinst eller tap, eller, om det findes nødvendig, at la tilintetgjøre uten erstatning til vedkommende.

§ 53. For overtrædelse av dette reglement og andre givne bestemmelser vedkommende banen kan vedkommende bli saksøkt og straffet efter loven.

15 mars.

Kongelig resolution

av 15 mars.

I henhold til § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. av 29 april 1905 bestemmes efter derom av Rødenes herredsstyre indgit andragende, at nævnte lovs §§ 1—9 skal komme til anvendelse i Rødenes herred i Smaalenene amt.

15 mars.

Kongelig resolution

av 15 mars.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Aas herred i Akershus amt under 28 oktober 1912 fattede beslutning som et tillæg til de for herredet ved kongelig resolution av 18 april 1905 approberte sundhetsforskrifter, dog med en enkelt forandring.

Det approberte tillæg er saalydende:

Landhandlere i Aas og Nordby paalægges at anbringe et tilstrækkelig antal spyttebakker i sine butikker og at besørge disse tømt og rengjort hver aften. Spyttebakkens bund skal være dækket med torvstrø, sagflis, hakket bar eller ener.

Det er forbudt at spytte paa gulvet.

15 mars.

Kongelig resolution

av 15 mars.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedestaaende av herredsstyret for Nærbø herred, Stavanger amt, den 8 februar 1913 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Salg av tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar er forbudt, uanset om tobakken angives kjøpt til barnets eget eller andres bruk.

§ 2. Det er likeledes forbudt at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar samt at overlate saadant barn tobak som gave eller i laan eller bytte eller mot vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

§ 3. Barn under 15 aar, der røker eller nyder tobak

paa offentlig gate eller andet offentlig sted, kan av politiet fr- 15 mars.
tages den tobak, pipe eller andre røkeartikler, som det bærer
hos sig.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes med bøter
efter loven.

Kongelig resolution

15 mars.

av 15 mars.

Den av Nordre Aurdals herredsstyre under 5 ok-
tober og 23 december f. a. fastsatte vedtægt angaaende
fælles lukningstid for utsalgssteder inden Nordre
Aurdals herred stadfæstes som gjældende fra 1 mai
d. a. og indtil videre, dog med en enkelt forandring.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. Indehavere av næringsbrev i Nordre Aurdals herred
skal holde sine utsalgssteder lukket fra kl. 8 aften til kl. 7 mor-
gen den paafølgende virkedag.

§ 2. Paaske-, pinse-, jul- og nytaarsaften lukkes senest
kl. 6, 17 mai kl. 3 eftm.

§ 3. De sidste 12 virkedage før jul kan utsalgsstedene
holdes aapne til kl. 9 aften.

§ 4. Overtrædelse av vedtægten straffes med bøter, jfr.
straffelovens § 339,2.

Kongelig resolution

15 mars.

av 15 mars.

Den av Arendals kommunestyre under 28 februar
1913 besluttete vedtægt angaaende lukningstid for
utsalgssteder i Arendal stadfæstes i henhold til lov om
lukningstid for utsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende
indtil videre og trædende istedenfor den ved kongelig resolu-
tion av 14 mars 1908 approberte vedtægt.

Vedtægten er saalydende:

§ 1. Samtlige utsalgssteder, der ikke undtages i denne
vedtægt, skal holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 7 morgen,
dog med følgende undtagelser: dagen før søn- og helligdage,
de 8 sidste hverdage før jul samt mandag og tirsdag i den
stille uke skal holdes lukket fra kl. 9 aften, 17 mai fra kl. 1
eftm., julaften fra kl. 5 eftm. og søn- og helligdage hele dagen.

15 mars. § 2. I lukningstiden maa kunder ikke indlates; de, der er indkommet før lukningstiden, derimot ekspederes.

§ 3. Nærværende vedtægt finder ikke anvendelse paa aviskiosker og bevertningsteder samt paa apotek, bakere, barberere, melkehandlere, kjøthandlere, grønthandlere, blomsterhandlere, cigar- og tobakhandlere samt forhandlere av gjenstande for tobakrøkning, alt dog kun forsaavidt disse ikke tillike driver anden kjøbmandshandel.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes efter loven (jfr. straffelovens § 339,2).

§ 5. Nærværende vedtægt træder i kraft 1 — en — maaned, efterat den har erholdt kongelig stadfæstelse.

15 mars.

Kongelig resolution

av 15 mars.

Det i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 § 3 nævnte flateindhold 500 ha. nedsættes i medhold av paragraffens 3dje punktum for Værdalens herred, Nordre Trondhjems amt, indtil videre til 100 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

15 mars.

Kongelig resolution

av 15 mars.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911, § 6, meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Kongsbergs bystyre i møter den 7 januar og 28 februar 1913 besluttede vedtægter om taksering til eiendomsskat av de faste eiendomme i kjøpstaden:

A. Om skattetakster.

§ 1. Til at foreta værdsættelser av de skattepligtige eiendomme vælges der av bystyret saa mange sæt takstmænd med varamænd, som det ansees nødvendig til betimelig tilendebringelse av taksterne.

Værdsættelsen av hver enkelt eiendom foregaar ved 3 takstmænd. Disse vælger inden sin midte en formand, som har at bestemme forretningsordenen og at lede forretningen.

§ 2. Enhver takstmand, som er forhindret fra at avgi møte ved en berammet forretning, har i betimelig tid at anmelde dette for formanden, som da tilkalder varamænd.

Ved varamænds tilkaldelse har formanden at paase, at saa- 15 mars.
vidt mulig den samme varamand brukes i hvert tilfælde, hvor
nogen av de faste takstmænd har forfald.

Varamand skal tilkaldes, naar værdsættelsen angaar eiendommen, som tilhører en takstmand eller hans beslegtede i ret eller nedstigende linje eller i sidelinjen saa nær som søskendebarn eller likesaa nær besvogret.

§ 3. Formanden har at underrette indenbys eier om, paa hvilken dag besigtigelse av hans eiendom vil finde sted.

Hvis værdsættelsen ikke paa stedet foretages, maa dermed i reglen ikke utsættes lenger end i 14 dage efter besigtigelses avslutning.

Forretningen indføres i en av magistraten autorisert protokoll.

§ 4. Det er takstmændenes pligt at sørge for enhet i værdsættelserne.

For at opnaa dette maa de valgte takstmænd nu og da holde fællesmøter.

§ 5. Ved værdsættelsen ansættes eiendommens takstvärdi til det beløp, som eiendommen efter sin beskaffenhet, anvendelighet og beliggenhet antages at kunne avhændes for under sedvanlige omsætningsforhold ved frit salg.

Bygninger og grunder i byens utkanter skal i samme utstrækning, som i høieste resolution av 13 april 1886 bestemt, ogsaa fremtidig, indtil bystyret anderledes bestemmer, belægges med eiendomsskat efter halv takstvärdi.

Ved værdsættelse av fabrikker og andre industrielle anlegg medtages maskiner og andet, som hører anlegget til og er nødvendig for anleggets øiemed. Dog medtages ikke arbeidsmaskiner med tilbehør, eller hvad dermed kan sættes i klasse, som ikke utgjør en integrerende del av anlegget.

Ved værdsættelsen blir at ta hensyn til stedseværende servitutter til byrde eller til fordel for eiendommen.

Enhver eiendom skal værdsættes til et med 10 delelig antal kroner.

§ 6. Om utfaldet av værdsættelsen blir magistraten og vedkommende eier straks at underrette.

Adgang til overtakst staar saavel formandskapet som vedkommende eier aapen.

Begjæring herom maa indgives til magistraten inden 1 maaned efter forretningens slutning. Begjæringen maa angi, om taksten antages for høi eller for lav.

Overtaksten, som besørages iverksat av magistraten, utføres av 6 mand, som vælges paa samme maate som undertakstmændene. Ogsaa for overtakstmændene vælges de fornødne varamænd.

15 mars. Overtakstmændene vælger ved hver forretnings begyndelse en opmand, hvis stemme i tilfælde stemmelikhet gjør utslaget. Forretningen fremmes forøvrig i overensstemmelse med de foran for undertaksten opstillede regler.

Overtakstmændene kan saavel forhøie som nedsætte eiendommens takst uten hensyn til, av hvem overtaksten er forlangt.

§ 7. Omværdsættelse av samtlige skattepligtige eiendomme skal foregaa hvert 10 aar, men kan ogsaa foretages med kortere mellemrum, naar bystyret under særegne forhold dertil finder grund. Omværdsættelserne utlægges efter stedfunden bekjendtgjørelse til almindelig eftersyn i 1 maaned, inden hvis utløp overtakst kan forlanges av formandskapet eller vedkommende eier.

Omværdsættelserne utføres i overensstemmelse med de foran givne regler.

§ 8. I tiden mellem de almindelige eiendomstakseringer skal omværdsættelse ske, naar der er foregaaet deling av eiendommen, naar de paa eiendommen staaende bygninger nedrives eller ødelægges av ildsvaade eller lignende, og naar der paa eiendommen er opført bygninger, som antages at ha en værdi av mindst kr. 2000,00.

Formandskapet saavelsom den skattepligtige har adgang til at forlange særskilt værdsættelse avholdt i tiden mellem de almindelige eiendomstakseringer i tilfælde, hvor værdien av en eiendom ved indtraadte forandringer antages at være væsentlig forøket eller formindsket i forhold til andre eiendomme.

Naar begjæring om omværdsættelse fremsættes av den skattepligtige, har denne at tilsvare omkostningene ved samme. Begjæringen maa i tilfælde være fremsat inden 1 februar nærmest for skatteaaret.

Det paaligger føreren av brandtakstprotokollene at meddele magistraten underretning om, naar en bygnings forsikringsværdi paa grund av foretagne forandringer ved bygningen forhøies, eller naar en ikke forhen forsikret bygning forsikres.

Likeledes har føreren av panteboken at meddele magistraten underretning om, naar et skjøte, hvorved en eiendom deles, er blit tinglyst.

Opføres bygninger, der ikke blir forsikret i den Almindelige Brandforsikringsindretning, eller foretages forandringer, der merkelig forhøier værdien enten ved saadanne bygninger eller ved bygninger, som er forsikret i den nævnte indretning, uten at i sidste tilfælde ny brandtakst optages, er eieren forpligtet til inden en maaned, efterat bygningen for nogen del er tat i bruk, eller forandringen er utført, at melde dette til magistraten.

For de i denne § omhandlede specielle omværdsættelser 15 mars. gjælder de i §§ 1—6 opstillede regler.

Overtakst kan forlanges av formandskapet eller av vedkommende eier inden 1 maaned efter omværdsættelsens foretagelse.

§ 9. For sit arbeide under de almindelige omværdsættelser (§ 7) tilkommer der saavel under- som overtakstmændene godtgjørelse av bykassen, hvilken godtgjørelses størrelse bestemmes av bystyret.

§ 10. For andre værdsættelser og omværdsættelser end de i § 7 omhandlede tilkommer saavel ved under- som overtakst hver av takstmændene samme betaling som for brandtaksationer bestemt.

Forlanges omværdsættelse i henhold til byskattelovens § 4, tredje eller fjerde led, av magistraten paa kommunens vegne, erlægges betalingen av kommunen. Sker derimot forlangendet efter opfordring av den private eier, har denne at erlægge betalingen.

§ 11. Under- og overtakstmænd med varamænd blir at vælge for 3 aar.

§ 12. Den forandring i eiendomsskatten, der blir en følge av en eiendoms forandrede takstverdi, indtræder i tilfælde av almindelig omværdsættelse (§ 7) fra 1 juli i det aar, som følger efter dennes endelige avslutning, men i tilfælde av særskilt omværdsættelse eller værdsættelse av nye bygninger fra 1 juli i det aar, der følger efter undertakstens slutning, om end overtakst senere begjæres.

B. Om førelse av fortegnelse over skattepligtige eiendomme.

§ 13. Fortegnelse over skattepligtige eiendomme blir at føre overensstemmende med skema, der fastsættes av magistrat og formandskap.

§ 14. De bygninger og grunder, som ifølge lov eller bystyrets beslutning er fritat for eiendomsskat, blir ogsaa at opføre i fortegnelsen over skattepligtige eiendomme med angivelse av hjemmelen for deres skattefrihet.

§ 15. Fortegnelsen føres av forretningsføreren for ligningsvæsenet, som ogsaa utregner eiendomsskat og utarbeider fornødne fortegnelser med hensyn til denne.

§ 16. Tidligere vedtægter vedkommende skattetakster i Kongsberg (kfr. kongelig resolution av 21 september 1883) ophæves.

18 mars.

Kongelig resolution

av 18 mars.

I medhold av § 22 i lov om skreifiskeriet i Lofoten av 19 juli 1912 paabydes det, at bestemmelserne isamme paragrafs første og andet led om redskapers optagning indtil videre gjøres gjældende for Austnesfjordens opsynsdistrikt.

Nærværende resolution træder i kraft straks.

Tillæg

til den i nr. 9 for 4 mars d. a, pag. 112, kundgjorte kongelige resolution av 28 februar angaaende forandringer m. v. i bygningsloven av 27 juli 1896, forsaavidt Lillehammer angaar.

Ifølge den approberte beslutning er de omhandlede forandringer og tillæg saalydende:

»I bygningslovens § 19, passus 8 (kfr. murtvangslovens § 2), forandres ordene: »5 etager« til »3 etager«.

I § 20, passus 1, forandres: »indtil 18 m.« til »indtil 10,5 m.«

§ 34 skal lyde saaledes: »Beboelsesrum i kjelder tilates ikke «

Fra forannævnte bestemmelser kan dog bygningskommissionen meddele dispensation.

I § 39, passus 1, forandres ordene: »end 1 m.« til: »end 0,60 m.«, hvorhos tilføies: »og maa ikke utføres av træ«.

Bygningskommissionen kan forby opførelse av bygverk, der ved sit utseende vil virke skjæmmende for omgivelserne.«

Utgiver: O. Kr. Young.